

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2011 WSPÓLNEGO KOMITETU UE-SZWAJCARIA USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ W DZIEDZINIE AUDIOWIZUALNEJ, USTANAWIAJĄCEJ ZASADY I WARUNKI UCZESTNICTWA KONFEDERACJI SZWAJCARSKIEJ W PROGRAMIE WSPÓLNOTY MEDIA 2007

z dnia 21 stycznia 2011 r.

dotycząca uaktualnienia art. 1 załącznika I do Umowy

(2011/193/UE)

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w dziedzinie audiowizualnej, ustanawiającą zasady i warunki uczestnictwa Konfederacji Szwajcarskiej w programie Wspólnoty MEDIA 2007⁽¹⁾, zwaną dalej „Umową”, oraz Akt końcowy Umowy⁽²⁾, podpisane w dniu 11 października 2007 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa weszła w życie z dniem 1 sierpnia 2010 r.
- (2) Po wejściu w życie w dniu 19 grudnia 2007 r. dyrektywy Rady 89/552/EWG⁽³⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w wersji ujednoliconej (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych)⁽⁴⁾, Strony uznają za stosowne odpowiednie uaktualnienie odniesień do tej dyrektywy zamieszczonych w Akcie końcowym do Umowy we Wspólnej deklaracji Umawiających się Stron w sprawie dostosowania Umowy do nowej dyrektywy Wspólnoty, jak również uaktualnienie art. 1 załącznika I do Umowy, zgodnie z art. 8 ust. 7 Umowy,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Artykuł 1 załącznika I do Umowy otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Wolność odbioru i retransmisji programów telewizyjnych

1. Szwajcaria zapewnia na swym terytorium wolność odbioru i retransmisji programów telewizyjnych podlegających kompetencji państwa członkowskiego Unii, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych

przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych^(*) (zwaną dalej »dyrektywą o audiowizualnych usługach medialnych«), zgodnie z następującymi procedurami:

Szwajcaria zachowuje prawo do:

- a) zawieszenia retransmisji programów nadawcy telewizyjnego podlegającego kompetencji jednego z państw członkowskich Wspólnoty, który w oczywisty, znaczący i poważny sposób naruszył przepisy dotyczące ochrony małoletnich i poszanowania ludzkiej godności określone w art. 27 ust. 1 lub 2 bądź też w art. 6 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych;
- b) zobowiązania dostawców usług medialnych podlegających jej jurysdykcji do przestrzegania bardziej szczegółowych lub surowszych przepisów w dziedzinach, które podlegają koordynacji na mocy dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, pod warunkiem że przepisy takie są proporcjonalne i niedyskryminacyjne.

2. W przypadkach gdy Szwajcaria:

- a) na mocy ust. 1 lit. b) skorzystała z prawa do przyjęcia w ogólnym interesie publicznym bardziej szczegółowych lub surowszych przepisów; oraz
- b) ocenia, że nadawca podlegający jurysdykcji państwa członkowskiego Unii dokonuje przekazu telewizyjnego, który w całości lub w przeważającej części jest kierowany na jej terytorium,

może skontaktować się z państwem członkowskim sprawującym jurysdykcję w celu osiągnięcia obopólnie zadowalającego rozwiązania wszelkich pojawiających się problemów. Państwo członkowskie sprawujące jurysdykcję, po otrzymaniu uzasadnionego wniosku od Szwajcarii, występuje do nadawcy o przestrzeganie rzezonnych przepisów przyjętych w interesie publicznym. W terminie dwóch miesięcy

⁽¹⁾ Dz.U. L 303 z 21.11.2007, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 21.11.2007, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 298 z 17.10.1989, s. 23.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 27.

państwo członkowskie sprawujące jurysdykcję informuje Szwajcarię o efektach uzyskanych w wyniku tego wystąpienia. Szwajcaria lub państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji o zaproszenie zainteresowanych stron na spotkanie *ad hoc* z Komisją w ramach Komitetu Kontaktowego, aby przeanalizować daną sprawę.

3. W przypadku gdy Szwajcaria ocenia, że:

- a) efekty uzyskane w wyniku zastosowania ust. 2 nie są satysfakcjonujące; oraz
- b) dany nadawca ustanowił swoją siedzibę w państwie członkowskim sprawującym jurysdykcję w celu ominięcia surowszych przepisów w dziedzinach, które podlegają koordynacji na mocy dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, które to przepisy miałyby do niego zastosowanie, gdyby miał siedzibę w Szwajcarii,

może przyjąć odpowiednie środki przeciwko takiemu nadawcy.

Tego rodzaju środki muszą być obiektywnie niezbędne, stosowane w sposób niedyskryminacyjny i proporcjonalne do zamierzonych celów.

4. Szwajcaria może podjąć środki, o których mowa w ust. 1 lit. a) lub w ust. 3 niniejszego artykułu, wyłącznie przy spełnieniu następujących warunków:

- a) powiadomiła ona Wspólny Komitet i państwo członkowskie, w którym nadawca ma swoją siedzibę, o zamiarze podjęcia takich środków i uzasadniła swoją ocenę; oraz

- b) Wspólny Komitet stwierdził, że środki te są proporcjonalne i niedyskryminacyjne, a zwłaszcza że oceny, których dokonała Szwajcaria przed podjęciem środków wynikających z ust. 2 i 3, są należycie uzasadnione.

(*) Dz.U. L 298 z 17.10.1989, s. 23. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. (Dz.U. L 202 z 30.7.1997, s. 60) oraz ostatnio zmieniona dyrektywą 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. (Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 27), w brzmieniu ujednoliconym dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych), opublikowaną w Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1).”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia po jej przyjęciu.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 stycznia 2011 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu

Jean-Eric DE COCKBORNE
Szef Delegacji UE

J.-F. JAUSLIN
Szef Delegacji Szwajcarii